aumerellu hælle var hu fødr de bu bionader eigi gudi medan pu liftin. by sat fire en bu leter lifet pare mal at idra a milgerninga brand. Lubehr bu later lifer moudate mokil bu salfor est glacador u sal rify rur faren. Dyar ero nu peningar binir beir er ber botto iam goder er bu yart vanuat samed midulega at telia. Dyar ero nu silf kær þæu or ber botto Ma togr. Dyar ero lackios brage monnin dete Dyar ero nu haltar barrer kgar n sarlar boton gefet ber. In mat bu ecer af nita. her yardr bu at ligged ful m dognande. Frandr binnen Regar hour bound behr teker his fin at outstum bind. He heit Editing Medieval Norwegian at How hata Texts for Readers have baler medan beir suped fong sin. Dy sia have his and addy bourn er enskis ugagns at ber yon. sape er jour unata. heddn i fra monu hær bic eig næ Jasc. Aller ero handr pinir nu aldrigi sidan scalen berca pin pin pan er bore mæla vid bien alle mota bert er bu hefir firm gore b scal ber nu fram kumd oleg er su forn yinder scal per tokad fræ pre er pro tet ordet de enqu. putoct pid lava med oleum M elmo sneveste til que Mnærtadele dotling. Dærrer gozle for hjeder bu hta flund, lem bu mat Inocast leze bu loust sannende. Melscader bu Herro er bu nærader gudi Contract of Matal Common law restration for land

Editions of AM 619 4to

Unger, C R, ed. 1864. *Gammel Norsk Homiliebog* (Codex Arn. Magn. 619 Qv.). Christiania: Brøgger & Christie.

Flom, G. T., ed. 1929. *Codex AM, 619 4to*. University of Illinois Studies in Language and Literature. Urbana, II.

Indrebø, Gustav, ed. 1931. *Gamal Norsk Homiliebok*. Oslo: Kjeldeskriftsfondet.

Home Documentation

Catalogue Query Concordance Collocations Word List

Text

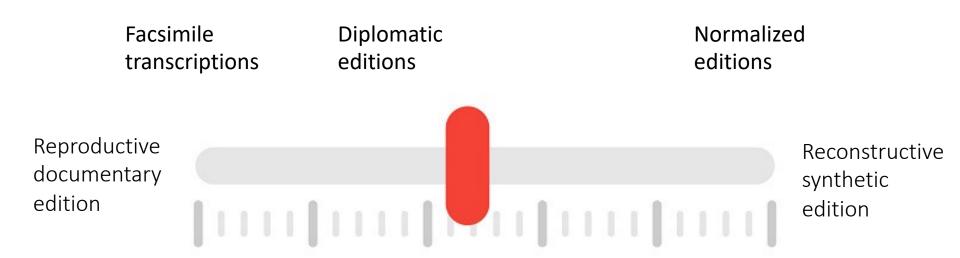
Overview

AM 619 4to - Old Norwegian homily book v. 1.9

	Previous page Next page Go to: 54r
	[Dipl]
	fto·
	[ms: fol. 54r]
1	ðar os at høyra fagt fra flicum hofðingium ok aftvinum guðf er fva

- 2 myccla ælfco hofðu við almatkan guð at þeir gengo undir iórn ok æggiar
- ok toko bana fyrir hans fakar. En ef vér likium noccot eptir þæim í goðum
- 4 vercum sva at vér sem biartir af bindandi. skinandi af æst. en af æst.
- 5 mosu gerðum al ræinir. ok vér megom með noccorum værð læic þa
- 6 biðia arnaðar orz við guð á domídægi íva at vér mætem niota æi-
- 7 lifrar fælo í himinrikif dyrð með almatkom guði *ok* hinu*m* hæl·
- 8 ga Iohanne baptista er ver holdum hotið í dag ok ollum hælgum per omnia secula seculorum amen.
- 9 In die fancti Olaui regif et martiris.
- 9 NOrðarla ligr land þat
- 10 í hæimf bygð þeffe er Noregr hæitir. Ðat var bygt
- til fcamrar ftundar mykilli (villu) ok margfconar ó fið. fylg-
- 12 di folc þat fiandanf villu. ok trvðu faer á guðf mifkun.
- 13 fyrir þvi at fianden hafðe cafða þa í u trv mykilli
- 14 ok unndir sic lagt með ofmetnaðr riki sva sem hinn
- 15 helgi Yfaias fpa *maðr* guðf hermir hǿlne orð anfcota
- ok fægir os. Ec man fetia hofæti mit yfir oll himin tungl. ok mæn ec

Typology of editions

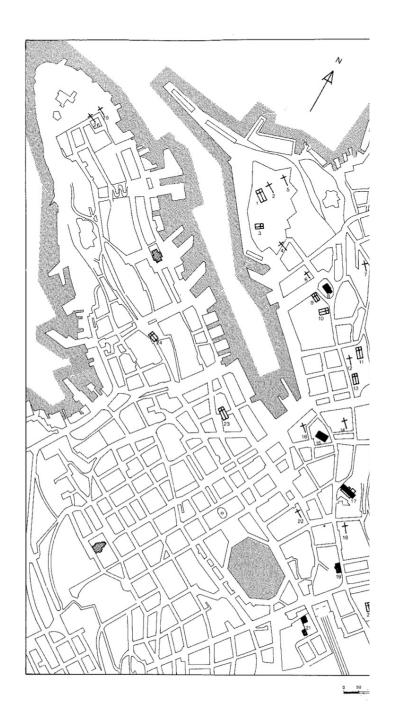
AM 619 4to

1200-1225

Alcuin's *On virtues and vices*Homilies and sermons
Passion and Miracles of Olav
A Dialogue between body and

soul

Etc.

Principles of Normalization

- 1. Regular punctuation is added and the text is divided into paragraphs
- 2. Proper names and the beginning of sentences are indicated with capital letters
- 3. Abbreviations are silently expanded
- 4. Allographs are eliminated
- 5. The distributions of *i/j* and *u/v* are regularized so that *i* and *u* are used vocalically while *j* and *v* represent semivowels
- 6. The letters *c* and *q* are replaced by *k* except in foreign names
- 7. Long vowels and consonants are indicated by accent marks and gemination respectively

A Library of Old Norwegian Literature

AM 619 4to (c1200-25): The Old Norwegian Book of Homilies

DG 8 II (c1225–50): The Legendary Saga of St. Olav

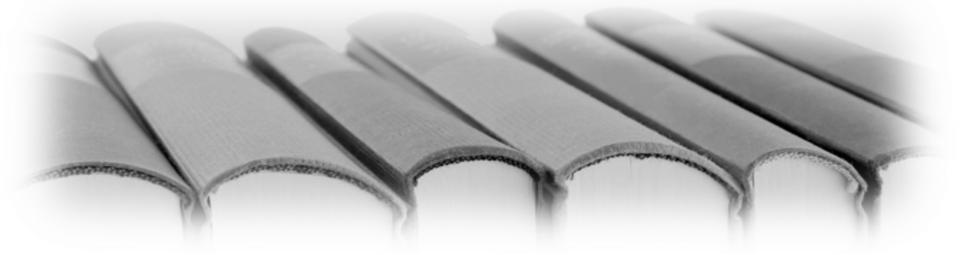
DG 4-7 II (c1270): Pamphilus, The saga of Elis and Rosamunda, Strengleikar

AM 243 b α 4to (c1275): The King's Mirror

Holm perg 6 fol. (c1275): The Saga of Barlaam and Josaphat

Holm perg 4 fol (c1275-1300): The Saga of Didrik of Bern

Holm perg 17 4to (c1300): The Saga of Archbishop Thomas

108

lærefvæinar Iohannis frago and-lát hans, þa como þæir ok toco licam hans ok lægðu í grof. Nu er fyrir þvi hotið fia gofuleg halden fem þer høyrðuð nu fra fagt. En þa fto || ðar os at høyra 107 fagt fra flicum hofðingium ok aftvinum guðf er fva myccla ¹ 5 ælfco hofðu við almatkan guð at þeir gengo undir iórn ok æggiar ok toko bana fyrir hans fakar². En ef vér likium noccot eptir þæim í goðum vercum fva at vér fem biartir af bindandi. fkinandi af æft. en af ælmofu-gerðum al-ræinir. ok vér megom með noccorum værð-læic þa biðia arnaðar-orz við guð á domf-10 dægi fva at vér mætem niota æilifrar fælo í himinrikif dyrð með almatkom guði ok hinum hælga Iohanne baptifta er ver holdum hotið í dag ok ollum hælgum per omnia fecula feculorum amen.

Jn die fancti Olaui Regif et martiRis.

NOrðarla ligr land þat í hæimf-bygð þeffe er Noregr hæitir. 15 Dat var bygt til fcamrar ftundar mykilli (villu)3 ok margfconar ó-fið. fylgdi folc þat fiandanf villu. ok trvðu faer á guðf mifkun. fyrir þvi at fianden hafðe cafða þa í u-trv mykilli ok unndir fic lagt með ofmetnaðr riki fva fem hinn helgi Yfaias spa-maðr guðf hermir hálne-orð anfcota ok fægir os. Ec man fetia hofæti 20 mit yfir oll himin-tungl. ok mæn ec sitia í vitnis-fialle guðs ok ráða norðre. ok likiafc hinum á-gæzta guði. En hinn hælgi guð ok fa lof-fæle droten er timbrar hina hælgu borg4, ok eflir af fyndugum ok armfeapaðum mænnum, hann bidda⁵ bann myccla bela or briofte bæim með mykil-læic hinf hælgafta. ok 25 eldi hug harðhugaðra manna með aftar hita hinnar hælgu trv. Nu fendi vár droten til þeirra trv-fasta menn at snua þæim fra hæiðnum blotum. hét þæim ollum er á guð trvði [enda-laus lif5. ok é veranda fagnaðe. en ognaðo illgiornum ok u-daðamænnum domadags ræzlo ok guði dóme. ok hælvitis pinflum. 30 En þa réð fyrir Norege hinn hælgi Oláfr konungr. hann var mykil guðí dyrlingr. mildr at fannu ok mifeunsamr. fannsyn

154 | Title in Latin

Đá varð konongr óglaðr fyrir sakar æiðs síns ok vildi hann æigi verða hæit sitt, hældr sendi hann menn til myrkvastofo ok bouð at hoggva hofuð af Johanne baptista.

En þá er þat var gort, þá férðo þæir hofuð møyjo á diski, en hon férðe móðor sinni.

En er læresvæinar Johannis frágo andlát hans þá komo þæir ok tóko líkam hans ok lægðu í grof.

Nú er fyrir því hótíð sjá gofuleg halden sem þér høyrðuð nú frá sagt.

54r

En þá sto | ðar oss at høyra sagt frá slíkum hofðingjum ok ástvinum Guðs er svá mykla ælsko hofðu við almátkan Guð at þeir gengo undir jorn ok æggjar ok tóko bana fyrir hans sakar. En ef vér líkjum nokkot eptir þeim í góðum verkum svá at vér sém bjartir af bindandi, skínandi af ást, en af ælmosugerðum alræinir, ok vér megom með nokkorum værðlæik þá biðja árnaðarorz við Guð á dómsdægi svá at vér mættem njóta æilífrar sælo í himinríkis dýrð með almátkom Guði ok hinum hælga Johanne baptista er vér holdum hótíð í dag ok ollum hælgum per omnia secula seculorum. Amen.

IN DIE SANCTI OLAVI REGIS ET MARTYRIS

Norðarla liggr land þat í hæimsbyggð þesse er Noregr hæitir. Ðat var byggt til skammrar stundar mykilli villu ok margskonar ósið. Fylgði folk þat fjándans villu ok trúðu fáer á Guðs miskunn fyrir því at fjándenn hafðe kafða þá í útrú mykilli ok undir sik lagt með ofmetnaðrríki svá sem hinn helgi Ysaias, spámaðr Guðs, hermir hólneorð anskota ok sægir oss: "Ek man setja hósæti mitt yfir oll himintungl ok mæn ek sitja í vitnisfjalle Guðs ok ráða norðre ok líkjask hinum ágæzta Guði."

En hinn hælgi Guð ok sá lofsæle dróttenn er timbrar hina hælgu borg ok eflir af syndugum ok armskapaðum mænnum, hann þiddi þann mykla þela ór brjóste þæim með mykillæik hins hælgasta ok eldi hug harðhugaðra manna með ástarhíta hinnar hælgu trú.

25-27 Is 14,13-14

5

10

15

20

25

30

N 1 æiðs] æið N 4 møyjo] moyjo N 11 mykla] myklo N 12 sakar] N add. in marg. svá mæl[er dróttenn í] guðspjalle: [qui non] accipit crucem su[am et se]quitur me, non est m[e dignus] (Mt 10,38) 21 villu] $\div N$ | Fylgði] Fylgdi N 29 borg] borð N | þiddi] þidda N

¹ Hdskr. mycclo. ² Utanfor i margen er tilsett utan tilvisingsteikn (sumt er burtklypt): ∥ Sva mæl(ir drottinn i) guðfpialle (Qui non) accipit crucem fu(a)m (et fe)quitur me. non est m(e dignus.). ³ Vantar i hdskr. ⁴ Hdskr. borð. ⁵ Soleis.

Jn die fancti Olaui Regif et martiRis.

NOrðarla ligr land þat í hæimf-bygð þeffe er Noregr hæitir.

15 Dat var bygt til fcamrar ftundar mykilli (villu)³ ok margfconar ó-fið. fylgdi folc þat fiandanf villu. ok trvðu faer á guðf mifkun. fyrir þvi at fianden hafðe cafða þa í u-trv mykilli ok unndir fic lagt með ofmetnaðr riki fva fem hinn helgi Yfaias fpa-maðr guðf hermir hølne-orð anfcota ok fægir os. Ec man fetia hofæti 20 mit yfir oll himin-tungl. ok mæn ec fitia í vitnif-fialle guðf ok ráða norðre. ok likiafc hinum á-gæzta guði. En hinn hælgi guð ok fa lof-fæle droten er timbrar hina hælgu borg⁴. ok eflir af fyndugum ok armfcapaðum mænnum. hann þidda⁵ þann myccla þela or briofte þæim með mykil-læic hinf hælgafta. ok 25 eldi hug harðhugaðra manna með aftar hita hinnar hælgu trv.

IN DIE SANCTI OLAVI REGIS ET MARTYRIS

Norðarla liggr land þat í hæimsbyggð þesse er Noregr hæitir. Đat var byggt til skammrar stundar mykilli villu ok margskonar ósið. Fylgði folk þat fjándans villu ok trúðu fáer á Guðs miskunn fyrir því at fjándenn hafðe kafða þá í útrú mykilli ok undir sik lagt með ofmetnaðrríki svá sem hinn helgi Ysaias, spámaðr Guðs, hermir hølneorð anskota ok sægir oss: "Ek man setja hósæti mitt yfir oll himintungl ok mæn ek sitja í vitnisfjalle Guðs ok ráða norðre ok líkjask hinum ágæzta Guði."

En hinn hælgi Guð ok sá lofsæle dróttenn er timbrar hina hælgu borg ok eflir af syndugum ok armskapaðum mænnum, hann þiddi þann mykla þela ór brjóste þæim með mykillæik hins hælgasta ok eldi hug harðhugaðra manna með ástarhíta hinnar hælgu trú.

25

20